

Könyvkötők Országos Ipartestületének 25. Találkozója

Tóth György

**Ennek a találkozóznak mottója lehetett volna:
„Egynek minden nehéz,
Soknak semmi sem lehetetlen.”**

(Széchenyi István)

2006. szeptember 14-én, 14 órakor a 25. ünnepélyes közgyűlést nyitotta meg Győrben *Bodrogi István* elnök úr.

A napirendi pontok ismertetése után a Komárnói Kultúr István Múzeum és Könyvtárral a 2006 áprilisában megkötött szerződés alapján 60 darab régi, nagyon értékes könyv restaurálását térítésmentesen vállalták a könyvkötőmesterek.

Az átadás időpontja, a könyvek restaurálása után, erre a jubileumi napra lett időzítve.

A könyveket restaurálásra az alább felsorolt kiváló könyvkötőmesterek vállalták el:

- ◆ Bliszkó Béla – Mályi,
- ◆ Bíró Bertold – Békéscsaba,
- ◆ Bodrogi István – Szekszárd,
- ◆ Feiglné Csukás Klára – Békéscsaba,
- ◆ Hugyecz Pál – Békéscsaba,
- ◆ Szemenkár Magdolna – Békéscsaba,
- ◆ Szűcs Károly – Budapest,
- ◆ Tarapcsik Sándor – Kecskemét.

Az értékes könyvek a lap alján láthatóak, restaurálás előtt.

Az ünnepélyes átadáson szlovák részről *Dikác Norbert* történész, osztályvezető, *Fekete Piroksa* könyvtáros, *Pastoralis Gábor* kiállítástechnikus vett részt.

1746-ban készült, ANTIQUARIUS gótikus betűkkel, magasnyomatással nyomtatott könyv

1759-ben nyomtatott LEXIKON

Nagy szakmai büszkeséggel nézte mindenki az átadott könyveket. Pillanatok alatt méhkasszá változott a terem. Az általam kiválasztott képeken is visszatükröződik a restaurálás szakszerűsége. A teljesség igénye nélkül tudom bemutatni, mert 60 darab könyvről volt szó.

Restaurált könyvek

Ott büszkélkednek majd a Kultsár István Könyvtárban kiállítva a restaurált könyvek.

KI IS VOLT Ő, A NÉVADÓ?

Kultsár István (1760–1828)

Kultsár István nevét viseli a szlovákiai Komárnói Múzeum és Könyvtár. Kultsár István 1827. október 4-én, Pesten kelt levelében a következőket olvashatjuk.

„Hazafiúi indulatból szülőföldemnek óhajtanám megnyitni a dicsőségnek azon útját, hogy első lenne Magyarországon egy nyilvánvaló s közhasználásra megnyitott könyvtár felállításában, hogy mind az Oskolában levő, mind az Oskolából kilépett ifjúságnak nagyobb jótéteményt nem nyújthatunk, mint ha a tudományos tökéletességre ott, hol semmi nagyobb segedelmek nincsenek, ilyen kedvező alkalmatosságot nyújtunk.

A könyvtáralapító nagylelkű adományával lerakta Komárom Vármegye és Város közművelődésének, tudományos életének alapjait, óriási lehetőséget adva a magyar ifjúság és a nemzeti szellem további fejlődésének.

Tette ezt egy olyan korban, amikor a magyarság elindult a modern értelemben vett nemzetné válás útján, amikor a nemzet hatalmas harcot vívott a magyar nyelv, a kultúra fennmaradásáért,

fejlődéséért, a magyar gazdaság növekedéséért, illetve a nemzeti függetlenségért a német elnyomás ellen.

A könyvtárlátogatás fontos állomásai a nemzet fejlődésének. Olyan folyamatokat indítottak el, amelyek pozitívan hatottak a társadalom kulturális, gazdasági és politikai életére egyaránt.

Kultsár István reánk, az utókorra hagyományozott könyvtára velünk együtt élte át történelmünk viharait, a 20. század sorscsapásait.

Hosszú évtizedeket kellett várni a pillanatra, amikor a falak közé zárt történelem és az azok közé nyomorított magyar szellemi tőke szétfeszítette bilincseit, hogy a 21. században újra az alapító szándéka szerint szolgálja és segítse a nemzetet a magyar nyelv és a kultúra megmaradásáért vívott sok évtizedes küzdelmében.

A Magyar Kultúra és a Duna Mente Múzeuma a megmaradás szent kötelességének tudatában és a felvidéki magyar kultúrát, tudományos életet szolgálva nyitja meg történelmi könyvtárát és kutatótermét, hogy egy olyan magyar magvetésnek legyen táptalaja, amely szellemében és értékrendjében nemzetéhez mindenkor hű marad, és csak azt szolgáljam, mint ahogyan Kultsár István tette.”

A vendégek búcsúzása után folytatódott a következő napirendi pont.

Molnár Imre iparművész mutatta be az általa készített munkákat, melyből itt látható néhány az alábbi képeken.

Bodrogi István elnök úr egyperces néma felállást kezdeményezett az alapító elnök halálának tiszteletére. Hotter József volt az előző elnöke az

Károlyi királynak készült szekrény, 0,3 mm vastag bőrborítással

Ipartestületnek (Pécs). Volt olyan fiatalabb kolléga köztünk, aki előtt nem volt ismert az, hogy Hotter József nagy szakmaszeretettel irányította a testületet. Igaz „NEKIK”, a nagy elődöknek, az alapítók-nak könnyű volt, mert Ők jól kijöttek egymással, barátok voltak, segítették egymást Bicsák Miklós és Tolnai György könyvkötőmesterekkel.

Ezután javaslatot tettünk a következő évi találkozó helyszínének a megválasztására.

A tagdíjakból befizetett pénz elköltése volt a következő napirendi pont. A pénzügyi helyzet beszámolója után javaslat született, hogy minden évben két-három fiatal könyvkötőt hívjunk meg, akik bemutatják a munkájukat. Itt kis vita támadt a megoldásban.

A 25 éves jubileumi könyvet beszéltük át a kollégákkal.

Az aranymetszés rejtelseibe vezetett be bennünket az előadó Bodrogi István elnök úr. Akinek bizony nem kell nap mint nap készítenie aranymetszést, az bizony az újabb eljárásokról lemarad.

Nagy érdeklődéssel hallgatták a kollégák a nagyüzemi technológiai folyamatokról és újdonságokról tartott előadásomat.

Majd érintőlegesen beszéltem az oktatás előrelátható változásairól is. Eljöttek közénk különböző beszállítóknak a képviselői is. Tájékoztatták a könyvkötőiparosokat az új anyagokról stb.

A megrendelések, szakmai csemegék megbeszélése a vacsoránál kötetlenül folytatódott.

A második nap programja a Pannonhalmi Főapátság megtekintése volt.

Az apátság későromán-koragótikus bazilikája a középkori magyar építészet remekműve, s ez veszi körül a monostor épülete.

Nekünk igazi csodálatot jelentett a klasszicista könyvtár megtekintése. Legtöbbünknek már sokadszorra. Jelenleg restaurálás folyik ott, és így erről a területről is kaptunk egy kis szóbeli ízelítőt. Szakmailag a ragasztást, illetve a ragasztó összetételét, beszerezhetőségét vitatták meg a kollégák a restaurátorral.

Egy nagyon finom, tóparti halászlés ebéd után a szervező és helybéli könyvkötő, Szabó Szilárd aranykoszorús könyvkötőmester műhelyét tekintettük meg. Itt ki-ki érdeklődésének megfelelően tárgyalták ki, mutatták be, magyarázták el egymásnak a számukra érdekes, nem tudott vagy elfelejtett fogásokat.

Szeptember 16-án délelőtt még többen átmentek a műhelybe tapasztalatcserére.

Nagyon értékes szakmai ismeretek átadásában gazdag két napot töltöttünk el.

Szeretettel várjuk közénk azokat a könyvkötő kollégákat, akik esetleg még nem hallottak eddig a Könyvkötők Országos Ipartestületéről.

